

РЕШЕНИЕ № 123

№ 128

гр. С., 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Янко В. Чавеев

при участието на секретаря Дарина Ив. Н.
като разгледа докладваното от Янко В. Чавеев Гражданско дело № 20221870100925 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

След влизане в сила на определение № 525/16.12.2022 г. на РС - С. производството по делото е останало висящо по исковете на П. Н. Л. от с. Ш.Д., Община С., срещу „С.И.“ ООД, понастоящем със седалище в гр. С., за признаване на незаконността и отмяна на уволнението му с предизвестие от работа като „машинен оператор, производство на брикети и пелети“, извършено със заповед № 18/26.7.2022 г. на работодателя; за възстановяване на ищеца на предишната му работа; за заплащане на сумата 2320,00 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа поради уволнението за периода от 1.8.2022 г. до 30.9.2022 г. (вж. уточняваща молба от 13.12.2022 г.), ведно със законната лихва върху тази сума от предявяване на иска на 26.9.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

Твърди се в исковата молба, че до уволнението ищецът изпълнявал горепосочената трудова функция в звено 30000 – Цех за пелети в гр. С. въз основа на сключен с ответника трудов договор. С предизвестие от 28.7.2022 г. ищецът бил уведомен, че след изтичане на уговорения срок от 30 календарни дни трудовият му договор с ответното дружество ще бъде прекратен. Със заповед № 18/26.7.2022 г. ответникът прекратил трудовия договор с ищеца, считано от 1.8.2022 г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. първо от КТ – закриване на част от предприятието. Като фактическо основание за прекратяване на договора в заповедта било посочено

закриването на част от дейността на „С.И.“ ООД след взето решение на Общото събрание на дружеството.

Сочи се в исковата молба, че трудовото правоотношение между страните е прекратено незаконосъобразно и в тази връзка се излагат следните твърдения – че лицето, което е подписало заповедта за прекратяване на трудовия договор, няма работодателска власт в ответното дружество; че изтъкнатото в заповедта основание за едностранно прекратяване на трудовия договор от работодателя с предизвестие – закриване на част от предприятието – не се е осъществило в действителност и че общото събрание на съдружниците в ответното дружество не е взело решение за закриване на част от предприятието; че в нарушение на чл. 329, ал. 1 от КТ при прекратяване на трудовия договор с ищеца на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. първо от КТ не е извършен подбор. В уточняваща молба от 13.12.2022 г. (л. 16 от делото) се посочва, че ищецът е останал без работа в периода от 1.8.2022 г. до 30.9.2022 г.

В становище, постъпило по делото на 26.5.2023 г., ответникът е оспорил исквете изцяло. Твърди, че на 19.4.2022 г. между „Н.“ АД и „МТ Р.К.“ ЕООД бил сключен договор за продажба на дружествени дялове от капитала на ответното дружество „С.И.“ ООД. Поради неизпълнението на задължението на „МТ Р.К.“ ЕООД като купувач по този договор за заплащане на цената на дяловете договорът бил развален, но дружеството-купувач, както и неговият управител В.Д. изявили претенции, че са собственици на целия дружествен капитал на ответника „С.И.“ ООД. Твърдейки, че е собственик и управител на „С.И.“ ООД, В.Д. установил неправомерно владение върху фабриката и преустановил достъпа до нея на легитимния, вписан в ТРРЮЛНЦ, управител на това дружество В.Б.. По случая били образувани съдебни дела и била сезирана прокуратурата. В резултат на установеното владение върху фабриката и действията на В.Д., представящ се за собственик, със заповед от 22.7.2022 г., издадена от директора на Р.Д.Г. – С., на „С.И.“ ООД била наложена принудителна административна мярка „спиране за срок от 3 месеца или до отстраняване на нарушенията, дейността на обект, в който постъпва, преработва се или от който се експедира дървесина“. Поради това се стигнало до преустановяване на производствения процес във фабриката и общото събрание на съдружниците в ответното дружество взело решение за прекратяване дейността на дружеството, свързана с производството на пелети, а на управителя на дружеството В.Б. било възложено да предприеме всички необходими фактически действия относно прекратяване на трудовите договори с работниците и служителите, заети в производството и администрацията на фабриката. С оглед взетото решение за закриване на част от предприятието били прекратени всички трудови договори със служителите, заемащи длъжността „машинен оператор, производство на брикети и пелети“ в ответното дружество. Заповедта за прекратяване на трудовия договор с

ищеца била подписана от лице с представителна власт, което имало делегирани правомощия за това от работодателя, а отделно от това управителят на ответното дружество писмено потвърдил всички действия по прекратяване на трудовите правоотношения, извършени от името на дружеството. В становището се обобщава, че закриването на част от предприятието на ответника действително се е осъществило и същият законосъобразно е упражнил правото си да прекрати трудовия договор с ищеца на това основание, предвидено в чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. първо от КТ, без да е длъжен да извършва подбор. Поради това ответникът счита исковете за неоснователни и моли за отхвърлянето им.

Съдът счита, че това становище на ответното дружество следва да се приеме за отговор на исковата молба, срокът за чието подаване не е пропуснат. Разпореждането на съда от 16.12.2022 г. за връчване на ответника на преписи от исковата молба и от всички конкретно описани в разпореждането книжа, с указание до ответника за възможността да подаде отговор на исковата молба в срока по чл. 131 от ГПК, е връчено на 29.12.2022 г. на посочения в исковата молба адрес на управление на дружеството и е получено от лице, посочено като „Д.М. – охрана“. До изтичане на едномесечен срок от това връчване на съдебните книжа отговор на исковата молба не е постъпил. Установява се обаче от справка в Търговския регистър, че към 29.12.2022 г. в регистъра вече са били вписани други седалище и адрес на управление на ответното дружество – гр. С., ул. „Х.Д.“ № 12. При насрочване на делото съдът не е взел предвид това обстоятелство, поради което в доклада по чл. 312 от ГПК е посочил, че ответникът не е представил отговор на исковата молба. В действителност до насрочване на делото в открито съдебно заседание преписи от исковата молба и от другите подлежащи на връчване книжа не са връчени надлежно на ответника и срок по чл. 131 от ГПК за него не е започнал да тече. Затова писменото становище на ответника в гореизложения смисъл има всички белези на отговор на искова молба, срокът за чието подаване не е пропуснат, като препис от него е връчен на ищеца в първия възможен момент – в откритото съдебно заседание, проведено на 29.5.2023 г. В това съдебно заседание е допълнен и докладът по делото с отразяването в него, че ответникът е оспорил исковете по съображенията, изложени в становището му, като в доклада е посочено и съответно разпределение на доказателствената тежест.

В открито съдебно заседание ищецът, чрез пълномощниците си, поддържа исковете, а ответникът, чрез пълномощниците си, поддържа горепосоченото становище по тях.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени по свое убеждение събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ищецът е предявил срещу ответника кумулативно обективно съединени искове с

правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3, вр. чл. 225, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ).

Исковете са на общо основание допустими, но са неоснователни.

Страните не спорят за обстоятелствата, че между тях е съществувало валидно възникнало трудово правоотношение, основано на сключен между тях трудов договор № ТД 94/15.6.2022 г., по силата на който ответникът е възложил на ищеца, а последният е приел да изпълнява трудовата функция на „машинен оператор, производство на брикети и пелети“ с място на работа гр. С., ул. „Софийско шосе“ № 40 – цех за пелети, за неопределено време, с 6-месечен срок за изпитване, уговорен в полза на работодателя, при пълно работно време и срещу основно месечно трудово възнаграждение в размер 1160 лв.

Видно е от представения протокол от общото събрание на съдружниците в ответното дружество, проведено на 25.7.2022 г. (л. 76 от делото), че единодушно е взето решение да се прекрати дейността на дружеството „производство на пелети“. От служебна справка до общодостъпните данни в Търговския регистър се установява, че към датата на вземането на това решение кръгът от съдружници в ответното дружество се изчерпва с лицата, посочени в протокола като единодушно гласували „за“ това решение. Страните не спорят за обстоятелството, че до тази дата ответното дружество е осъществявало дейността „производство на пелети“ в цех за пелети, находящ се на адрес гр. С., ул. „С. ш.“ № , представляващ място на работа на ищеца. Следователно върховният орган на ответното дружество, притежаващ обща компетентност, е взел валидно решение за прекратяване на тази дейност именно в цеха за пелети в гр. С.. Този цех е организационно обособено звено в предприятието на ответното дружество, но това дружество няма изрично документирана формална структура на предприятието си, а и няма нормативно установено задължение да има такава структура. Поради това в конкретния случай не може да се изисква общото събрание на съдружниците да вземе решение за формално премахване на този цех от такава структура. По всички тези съображения решението на общото събрание на съдружниците в ответното дружество за прекратяване на дейността „производство на пелети“ е по своята същност решение за прекратяване на тази дейност на звеното „цех за пелети“ в гр. С. в предприятието на ответника, поради което представлява решение за закриване на част от предприятието по смисъла на чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. първо от КТ в съответствие с Тълкувателно решение № 5/26.10.2021 г. на ОСГК на ВКС. То е израз на преценка за икономическа целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол в настоящото производство.

От събраните по делото доказателства се установява, че въз основа на това решение в действителност е извършено прекратяване на дейността „производство на пелети“ в цеха за пелети в гр. С. в предприятието на ответника, т. е. налице е реално закриване на част от предприятието.

Първо, със заповед № РД 05-188/22.7.2022 г. на директора на Р.Д.Г. – С. (л. 46-47

от делото) на основание чл. 254, ал. 1 от Закона за горите е наложена принудителна административна мярка – спиране, считано от датата на издаване на заповедта за срок до 3 месеца или до отстраняване на нарушенията, дейността на обект, в който постъпва, преработва се или от който се експедира дървесина, собственост на ответника „С.И.“ ООД, ЕИК, с управител Б.В., находящ се в гр. С., ул. „С. ш.“ № . Няма данни тази заповед да е обжалвана и отменена.

Второ, от справката от Н.А.П. за актуално състояние към 22.5.2023 г. на всички трудови договори, сключени от ответното дружество (л. 71-72 от делото) е видно, че всички тези трудови договори са прекратени, като трудовите договори за изпълнение на трудовата функция „машинен оператор производство на брикети и пелети“, каквато е трудовата функция на ищеца, са прекратени най-късно считано от 1.8.2022 г.

И трето – вярно е, че доказателствата за инициирани от ответното дружество обезпечителни и искиви производства във връзка с правен спор относно легитимното му управление и представителство и относно собствеността върху активите на дружеството установяват принципно странични за настоящото производство обстоятелства. Вярно е обаче и друго – че въз основа на обезпечителна заповед, издадена на 15.11.2022 г. от С.О.С., I първоинстанционен търговски състав по ч. т. д. № 193/2022 г., е образувано изп. д. № 20229260400820 по описа на ЧСИ В. Ц., с район на действие съдебния район на С.О.С. и на **1.12.2022 г.** е извършен опис на недвижими имоти, като в протокола за извършения опис (л. 60-67 от делото) е отразено, че В.Б. – управител на ответното дружество **ще извършва** пазенето на имота и движимите вещи с помощта на наета от него охранителна фирма „Е. 95“ ЕАД. Наред с това, в приложено към същия протокол възражение от пълномощник на „МТ Р.К.“ ЕООД е посочено, че ако обезпечителната заповед бъде изпълнена, активите трябва да бъдат предадени за пазене на „МТ Р.К.“, В.Д. и М.Д., както предвижда разпоредбата на чл. 486 от ГПК, т. е. възражението е, че активите следва да се предадат на тези лица като осъществяващи фактическа власт върху тях до описа (длъжници по обезпечението). Освен това в същото възражение е изложен довод, че към датата на описа производствена дейност в имотите осъществява дружеството „Пелет фор ю“ ЕООД въз основа на валиден договор за наем, сключен със „С.И.“ ООД. Този договор не е представен по делото, но обстоятелства относно сключването му са отбелязани в писмо изх. № 1774/8.6.2023 г. от посланика на Република И. в Б. до Министъра на правосъдието на Република Б. (л. 117-118 от делото), а именно, че е сключен от В.Д. като наемодател. От извършена справка в ТР се установява, че до приключване на устните състезания, а и до постановяване на настоящото решение В.Д. или управлявано от него дружество не са вписвани като управител или съдружник в „С.И.“ ООД. Ето защо от цялостното съдържание на гореобсъдения протокол за опис също може да се направи извод, че към датата на съставянето му ответното дружество „С.И.“ ООД, представлявано от вписания в ТР негов управител В.Б., не е упражнявало

фактическа власт върху активите и не е извършвало дейност във фабриката на адрес гр. С., ул. „Софийско шосе“ 40, в частност – и в цеха за пелети.

Горните съображения обосновават извод, че взетото от общото събрание на съдружниците в ответното дружество „С.И.“ ООД решение за прекратяване на дейността „производство на пелети“ в цеха за пелети в гр. С. в предприятието на ответника не е фиктивно, а е реално изпълнено с действително закриване на тази част от предприятието на ответника. Поради това за ответника като работодател е възникнало потестативното право едностранно да прекрати трудовия договор с ищеца с предизвестие на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. първо от КТ, каквото е посочено в процесната заповед за прекратяване на трудовия договор.

Ответникът е упражнил това право законосъобразно – в писмена форма, със заповед № 18/26.7.2022 г., която е надлежно мотивирана с посочване в нея на фактическото основание за прекратяване на трудовия договор – че ответникът прекратява част от дейността си след взето решение от общото събрание на дружеството. Подписите за „работодател“ на предизвестията и на заповедта са нечетими. Затова от представеното пълномощно от В.Б. - управител на „С.И.“ ООД (л. 73-74 от делото), с което той е упълномощил Ф.Ф. да представлява дружеството пред трети лица във връзка със сключване, с учредяването, изменението или прекратяването на индивидуални трудови правоотношения, както и да упражнява всички права и задължения на работодателя, предвидени в Кодекса на труда и подзаконовата нормативна уредба по неговото прилагане, не могат да се направят никакви конкретни изводи за факти с правно значение по делото. От съществено значение е обстоятелството, че който и да е подписал предизвестията до ищеца и заповедта за прекратяване на трудовия договор от името на ответното дружество, неговият управител В.Б. писмено с нотариална заверка на подписа му, извършена на 17.5.2023 г., е потвърдил действията му в декларация за потвърждение (л. 75 от делото). Такова потвърждаване е допустимо, то не е обвързано с определен срок и санира действията на автора на предизвестията и на заповедта за прекратяване на трудовия договор с ищеца ако те евентуално са извършени без надлежно учредена представителна власт (в т. см. решение № 33/28.2.2013 г. по гр. д. № 1284/2012 г. на ВКС, IV г. о.). За пълнота следва да се отбележи, че неспазването от ответника на срока на даденото от него предизвестие за прекратяване на трудовия договор с ищеца не се отразява на законосъобразността на упражняването на възникналото право едностранно да прекрати трудовия договор, а поражда право на обезщетение по чл. 220, ал. 1 от КТ.

И на последно място, в конкретния случай извършването на подбор от ответника не е елемент от фактическия състав на законосъобразното упражняване на правото му едностранно да прекрати трудовия договор с ищеца. Съгласно цитираното вече Тълкувателно решение № 5/26.10.2021 г. на ОСГК на ВКС, при закриване на част от предприятието работодателят има право, но не и задължение за подбор, т.е.

извършването му е по негова преценка. Затова неизвършването на подбор в този случай не може да обоснове извод за незаконосъобразност на уволнението.

Въз основа на всички изложени дотук съображения, искът с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ за признаване на незаконността и отмяна на уволнението на ищеца от работа с предизвестие, извършено от ответника със заповед № 18/26.7.2022 г., е неоснователен и следва да бъде отхвърлен. С оглед изхода на делото по този иск, обусловените иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 от КТ също са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

С оглед изхода на делото на ищеца не се следват разноски. От друга страна, на основание чл. 83, ал. 1, т. 1 от ГПК той е освободен от заплащане на такси и разноски за производството. Ако исковите му бъдат отхвърлени, той не дължи държавни такси по тях, както и онези разноски за производството, които са поети от бюджета на съда поради освобождаването на ищеца от тях. Това обаче не означава, че при отхвърляне на исковите ищецът по принцип не дължи на насрещната страна разноски за платено адвокатско възнаграждение.

Ответникът претендира присъждане на разноски за платено адвокатско възнаграждение съгласно списък по чл. 80 от ГПК, представен в с. з. на 21.7.2023 г. и приложени към него доказателства за плащане на адвокатското възнаграждение по банков път. От тези доказателства се установява, че за услугата, изразяваща се в изготвяне на защита и съдебни книжа и процесуално представителство по настоящото дело е издадена фактура № 1232/16.5.2023 г. с получател „Н.“ АД, със седалище в И. и това дружество е платило адвокатското възнаграждение в размер 650 евро съгласно представеното банково извлечение. Считано от 2.6.2022 г. обаче посоченото дружество не е съдружник в ответното дружество, а и не са представени доказателства за такива негови отношения с ответника, въз основа на които да се приеме, че плащането на адвокатското възнаграждение е извършено за сметка на ответника. Ето защо независимо от изхода на делото, не са налице основания да се приеме, че разноските за адвокатско възнаграждение са сторени от ответника, поради което и ищецът не следва да бъде осъден да му плати претендираната сума за такива разноски по приложения списък по чл. 80 от ГПК. Отговорността на страните за разноски не се включва в предмета на делото, поради което изводът на съда, че такива не се дължат, не следва да бъде обективиран в диспозитива на решението.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от **П. Н. Л.**, ЕГН *****, с адрес с. Ш.Д., Община

С., ул. „...“ № , срещу „С.И.“ ООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „Х.Д.“ № , искиве с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 от Кодекса на труда за признаване на незаконността и отмяна на уволнението му с предизвестие от работа като „машинен оператор, производство на брикети и пелети“, извършено със заповед №18/26.7.2022 г. на работодателя; за възстановяване на ищеца на предишната му работа и за заплащане на сумата 2320,00 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа поради уволнението за периода от 1.8.2022 г. до 30.9.2022 г., ведно със законната лихва върху тази сума от предявяване на иска на 26.9.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред С.О.С. в двуседмичен срок от обявяването му на 4 август 2023 година.

Съдия при Районен съд – С.: _____